

TABOR

Naslov

Maribor, četrtek 22. januarja 1925.

Leto: VI. — Številka: 17.

Posamezne številke:
Navadne Din — 75,
ob nedeljah Din 1.—
TABOR izhaja vsak dan, razen
nedelje in praznikov, ob 18. uri z
datumom naslednjega dne ter stane
mesečno po šest D 10—, za ino-
zemstvo D 10—, dostavljen na dom
D 11—, na izkaznice D 10—,
izven po dogovoru.
Naroča se pri upravi „TABORA“
MARIBOR Jurčičeva ulica štev. 4.

Posamezne številke:
Navadne Din — 75,
ob nedeljah Din 1.—
REDNISTVO se nahaja v Mariborju,
Jurčičeva ul. št. 4, I. nad-
stropje. Telefon interurb. št. 276.
UPRAVA se nahaja v Jurčičevi
ulici št. 4, pritličje doma. Tele-
fon št. 24. — **Slovenski poštnoobračunski**
račun štev. 11.782.
Na naročila brez denarja se ne
osnira. — **Rokopisi se ne vraca-**

Tit. Knjižnica licej
Ljubljana

TABOR je najcenejši slovenski dnev-
nik. Stane mesečno samo 10 din.
Prinaša v kratkih obrisih vse načinljivej-
še dogodke, ki jih druži listi razlognejo-
na dolgo in široko.

Madžari in Adria.

Trgovinska pogajanja med Jugoslavijo in Madžarsko. — Jugoslavija naj z ugodnimi tarifi pomaga Madžarom v italijanske luke.

BEOGRAD, 21. januarja. Trgovinski minister Šurmin je izjavil zastran naših pogajanj z Madžarsko, da se nadaljujejo in sicer je trenutno v razpravi vprašanje železniških tarifov. Madžari polagajo veliko važnost na tranzitnem prometu čez naše ozemlje v italijanske luke in se tudi italijanska delegacija veliko trudi, da bi se to vprašanje uredilo zadovoljivo za Madžarsko. Naša vlada zahteva

normalne stike z Rusijo, toda najprej mora sovjetska vlada priznati romunske pravice v Besarabiji.

Španski pisatelj in španski kralj.

PARIZ, 20. jan. Parlament je razpravljal o interpelaciji nekoga poslanca, ki je zahteval pojasnila, zakaj je vlada navedla preiskavo zoper založnika knjige, ki jo je spisal znani španski pisatelj Blasco Ibanez o političnih razmerah v Španiji, kar tudi zoper pisatelja samega, ki živi v Parizu. Kakor znano, je šlo za žalitev španskega kralja, ki je potom pariškega poslaništva zahteval preiskavo. Danes pa je Herriot v odgovoru na interpelacijo izjavil, da bo zadeva likvidirana, ker španski kralj ne zahteva več, da bi se preganjalo pisatelja Ibaneza.

Borza.

CURIH, 21. jan. (Izv.) Sklepni tečaji. Pariz 27.93, Beograd 8.55, London 24.77, Praga 15.60, Milan 21.11, Newyork 518.75, Dunaj 0.07295.

ZAGREB, 21. jan. Pariz 322.50—327.50, Švica 11.74—11.84, London 290.52—293.32, Dunaj 0.0851—0.0871, Praga 182.10—185.10, Milan 248.05—251.05, Newyork 60.05—61.05

Bodočnost Maribora.

Nadaljujemo in zaključujemo razgovor z velikim županom g. dr. Pirkmayerjem o vprašanjih, ki so v zvezi z mariborsko oblastjo. Prvi del glej »Tabor« z due 21. tm.

5. Kdo prihaja tu še v poštev?

Razni specijalni interesentje. Gotovo tudi država, četudi ta ni neposredno interesirana na ugodnem razvoju mesta Maribora, ki je važna območna oporna točka ter zasluži že radi tega izredno podpiranje. Na raznih uradih, šolah in zavodih imajo neposreden interes vsi oni, katerim služijo. Posreden in poseben interes pa nimajo na teh ustanovah kraj, v katerih leže, nele ker se jih morejo v prvem redu in naglo posluževati, temveč ker so deležni dotoka konsumenov, katere take ustanove privabljajo.

Kaj so žrtvovala prej kadar naša mesta v tem cilju? Da so se v jih nastanili vojaki, urad in javni nameščenci, so gradili kasarne, uradna poslopja, stanovanja itd. Smotrana zbirinska politika mora iti vedno za tem, da se dotok prebivalcev v občino poveča, ker tiste s tem konzum in zaslužek ter davčna sila. Brez žrtev to ni nikdar šlo; ali vsaka žrtev v tem pogledu se je še vsikdar obrestovala, če ne direktno pa pa drugi poti. Tako pridevo zopet na občino kot glavnega interesenta. Na primerni sestanitvi uradništva je gotovo interesirana tudi država, ker je to tako splošen socialni problem, da država ne more manj njega brez uvaževanja občinečnih težav ter brez odpomaganja s svoje strani. Prizadete so nadalje vse pridobitne panoge, ki vegetirajo v Mariboru, ker čakajo na razmah z razvojem mesta.

6. Kaj bo zahtevala najbljija bodočnost glede novih prostorov?

Nikakor se ne bo mogoče izogniti stavbi večjega novega poslopja za namestitev uradov, zlasti finančne uprave ter policije, ker bodo sicer ti uradi radi pomanjkanja prostorov ostali nepopolni ter se bodo vrzeli neprijetno občutile.

7. To poslopje bo morala graditi gotovo država?

Želeti bi seveda bilo. Ali ne vem, če Maribor ne bo rabil večjih investicij od strani države na drugi strani, kjer je privatna ali občinska udeležba nemogoča. Naš kolodvor n. pr. ne bo dolgo zavestoval našim potrebam. Meni bi bilo bolj simpatično, ako bi država sezidal v Mariboru moderen obmejni kolodvor z dovoljnimi prostori za carinarno.

8. Kake zgradbe so po Vašem mnenju še nadalje potrebne? Tudi oblastna samouprava (skupščina, odbor, urad) bo rabila svoje prostore. V teku časa si bo mogla to gotovo z lastnimi sredstvi dograditi, da se s tem oddolži Mariboru, ki bo rabil pri izvedbi gradbenih akcij pomoči tudi od te strani.

Nastanitev državne gozdarske šole postaja vedno bolj aktuelna, ker bi mogli s šolo takoj pričeti, kakor hitro imamo prostore. Ker zgradba poslopja pro-

računsko ni predvidena, jo bodo morali dati na razpolago lokalni faktorji oziroma intersetnje, kakor je to navadno pri strokovnih šolah.

Tudi srednja kmetijska šola še nima svoje lastne strehe ter je razvoj tega zavoda nemogoč, ako se to vprašanje ne reši.

9. To so državni zavodi, za katere bi morala oskrbeti streho država sama!

Res je, in dobro bi bilo; ali bodimo veseli, da smo te zavode dobili. Ako bi država morala povsod še le graditi poslopja, ne vem, kedaj bi prišli do onih kulturnih in gospodarskih institucij, ki pomenijo nekak plus tega, kar je država dolžna nuditi. Država proračunsko ne zmora naenkrat horenih postavk za te gradnje, zato plačuje obroke ali najemnino. Tu morajo lokalni činitelji sodelovati in pomagati, ako hočejo postati deležnidobrin takih institucij.

10. Ali bi se ne dali bolj ekonomično izrabiti objekti, katere ima sedaj vojsko v uporabi?

O tem nisem informiran. Uverjen pa sem, da nam bodo šli vojaški krogi v vsakem oziru na roko, ker gotovo uvidevajo izredno težek položaj, v katerem se nahajajo n. pr. državni uradi radi nastanitve. Ako je kak primeren objekt prazen ali se da izprazniti, bom vsekakor zaprosil zanj. Seveda s tem interes vojske ne smejo trpeti. Saj ima Maribor največji interes na tem, da je kolikor mogoče mnogo vojaštvu tu.

11. Kaj pa »Vesna«, se Vam zdi, da to poslopje služi pravemu namenu?

V kolikor vsebuje »Vesna« deklinski internat, se tak zavod v Mariboru pri današnjem pomanjkanju prostorov gotovo ne da opravičiti. Stvar občine je da to poslopje določi nujnejšemu namenu, kakov je deklinski internat, katerega bomo brez posebnih pretresljajev mogli za nekaj let pogrešati.

12. Kaj pa stanovanja za uradništvo in delavstvo?

Tudi to vprašanje se brez iniciative občine praktično ne da rešiti. Gradbo stanovanj mora vzeti v roko v prvi vrsti občina, država pa bi naj sodelovala s cenim kreditom. V tem pogledu so bili prvi poskusi že storjeni, sedaj bo treba stvar vso resnostjo realizirati tako, da se bo z razpoložljivimi sredstvi napravilo kar največ. Po mojem mnenju bi se z adaptacijo bivše konjeniške vojašnice, ki je last »Slov. banke« ter propadla, moglo največ stvari koristiti. Gotovo se bo tudi lastnica morala odločiti k kakemu aranžmanu, ki bo ekonomično izrabil teh poslopij zasigural. Stanovanjske stavbe pa morajo v Mariboru zgraditi tudi one samoupravne socijalne institucije, ki pobirajo v naši občini zavarovalne prispevke, pa v omiljenje stanovanjske bude pri nas še niso prav njiž žrtvovale, medtem ko v drugih mestih, ki imajo ugodnejše stanovanjske prilike, gradijo nesorazmerno velike palatice. V prvi vrsti mislim tu na delavsko zavarovalnico, glede katere moramo zahtevati decentralizacijo poslovanja ter sredstev. Denar iz našega območja se mora v glavnem tu plasirati, ker ne moremo priti do gospodarskega ravnovesja, ako se denar le črpa in odvaja. Pokojninski zavod si je dal dopovedati, da je treba Mariboru priti na pomoč ter se zgradba stavb že pripravlja.

13. Ali sicer, mislite, ni pričakovati kakega gradbenega gibljanja? Čudim se edkrto, da se edino v Mariboru od strani privatnikov do sedaj ni storilo skoraj. Ni bil vedno tako neugoden čas glede kreditov oziroma obrestne mere, kjer danes in kljub temu nimamo zaznavati bistvenega napredovanja glede novogradb. Mnogo je krivo pomanjkanje podjetnosti od strani domačega občinstva, v kolikor je petično. Poprej nikdo ni računal s tem, da čaka Maribor tako ugoden razvoj, danes pa so težave s kapitalom. Ali pri vsem tem upam, da bodo naši domači krogi, ki razpolagajo

s sredstvi, — in to ni res, da imamo v Mariboru le beračijo — prišli prav skoro do odločitve, da se z novogradnjo ne sme dalje čakati, ker bodo sicer domači pridobitni krogi še huje prizadeti. Zato v gospodarskem življenju v Mariboru ima svoj glavni vzrok v popolnem počivanju stavbene obrti. Vsled tega trpi delavec, ki nima zasluga, obrtnik, trgovec, industrialec, pa tudi uradniki in drugi nameščenci, ki ne dobijo stanovanj.

14. V čem leži glavni vzrok, da se pri nas ne gradi?

To vprašanje je že bilo tolkokrat predmet javnih razprav, da se moramo omejiti na glavne točke. Stanovanjski zakon gotovo ne pospešuje ambicije, da bi postal kdo hišni lastnik. Davki in zlasti doklade pa dajajo najmodajalcem vlogo davčnih eksekutorjev, ne da bi bili vsikdar za ta posel primerno nagrajeni, kaj še le da bi prišli do pravične najemnine. V tem pogledu se je minulih letih mnogo grešilo na hišnih lastnikih i tu moramo iskati glavni vzrok za današnjo nasprostvo med hišnim lastnikom in najemnikom. Za bodoče je poskrbljeno, da z dokladami ne bo noben hišni lastnik neprimerno obremenjen, zlasti dokler plačuje socialni davek z neupovilitvijo najemnine.

Tudi podnajemnik ne bo mogel ostati sredstvo za preživljanje najemnika na račun hišnega lastnika. Ko odpadejo te anomalije, se bo čutilo prvo olajšanje stanovanjske bede.

Strah pred novo gradnjo pa ima v mnogi meri svoj vzrok v naših splošnih gospodarskih prilikah, ki se karakterizirajo v visokih mezdah, v nesorazmernih cenah za material, v pomanjkanju kapitala oziroma v visokih obrestih.

15. Kako bi se dalo prebresti te ovire?

Priznam, da to ni lahko, ker za Maribor sam ni mogoče ustvariti boljših prilik kot so drugod. Ali baš to, da so tudi drugod, kjer se istotako gradi, take prilike, nas mora boditi k večji podjetnosti. Počivanje stavbene podjetnosti ne pomeni le škode za stanovanjsko vprašanje, ono pomeni ogromno gospodarsko nazadovanje vseh strok, ki so posredno ali neposredno v zvezi s stavbno obretno. Zato je treba na vsak način, in če treba tudi za ceno trenutne zgube, iz te stagnacije v aktivitetu! — Čim dalje se čaka, tim večja je zguba. Koliko odpade na obrestih za stavbni material, ki leži že leta neizrabljeno ter je obsojen na propadanje. Treba je priti čimprej do obratovanja. Stavbena podjetja, opekarne, tovarne in obrti so brez zasluga. Iz teh vrst mora priti iniciativa, ker so ti krogi interesirani s svojo eksistenco na tem vprašanju. — Naj prevzamejo na svoje rame del obresti za kapitale, deloma naj kapital sami prispevajo ter naj stvorijo gradbeno in finančno podjetje, da oživijo njihovi sicer na izumiranje obsojeni obresti. Ako to ni mogoče naj se jim pridruži eventualno občina ali kaka zadrga s kapitalom.

Konečno bi se dala glavna ovira, namreč drag kapital odpraviti s tem, da bi država podpirala stavbene zadruge uradnikov, katerim bi dajala brezobrestna posojila, tu bi se odtegovala stanarna za odplačilo posojila. Tudi v tem pogledu bo treba uvesti resno akcijo zlasti, da se privabi v Maribor kolikor mogoče sposobno in dobro uradništvo.

16. Kako bomo prišli v stvari naprej?

S tem ta velevažen problem seveda nikakor ni izčrpno obravnavan. Vendar upam, da s tem razgovorom privedemo Maribor do resnega premisljevanja o njegovi usodi, prizadete kroge pa spodbudimo, da se čimprej resno lotijo gradbenega vprašanja.

Da izdelamo konkretnne načrte, katerih se naj prizadeti činitelji čimprej ločito, se bom posvetoval s posameznimi interesiranimi faktorji na posebni enketi, kateri sem sklical za 23. tm.

Doma in po svetu.

— Smrtna kesa. Dne 19. tm. ob 18. uri je umrl v celjski javni bolnici g. Karol Vizjak, učitelj na dežki okoliški šoli v Celju. Pokojni se je preselil pred 4 leti iz Ljubljane pri Vojniku, kjer je služboval dolga leta kot šolski upravitelj, v Crieje, da bi si tukaj ustvaril nekoliko vlobnejše življenje. Na svojem prejmenju in sedanjem mestu je bil vsled svojega blagega značaja in kot odličen delnik splošno znan in priljubljen. Pred vsem ga je oboževala kot učitelja in vzgojitelja šolske mladine. Vedno je bil odločen narodnik in marljiv napreden delavec. Pogreb blagega delnika se vrši v četrtek dne 22. tm. ob 15. uri iz javne bolnice v Celju. Preostalima naše iskreno sožalje.

— Svetozar Pribičević o opoziciji. — Prosveštveni minister Pribičević je v razgovoru z urednikom zagrebške »Riječke domovitosti« o nesoglasjih v vladi, nato pa je izjavil glede takozvane obznanice: Predvsem obznanec ni, temveč imamo zgolj vladino objavo o primeni zakona za zaščito države. To ni nikak izreden ukrep, temveč odredba v okviru obstoječih pozitivnih zakonov. Sklep o tem je bil v vladu soglasio sprejet in se neki zagrebški list zmanjšal trudi, da bi napravil iz tega mojo osebno politiko. Opozicija preliva zastran raznusta Radićeve stranke krokičilske solze, v resnici pa se veseli vsa po vrsti, ker spekulira na to, da bo dobila Radićeve mandate ali vsaj znaten del teh mandatov. Ni ga primera, v katerem bi bil kedaj kdo toliko neodkritosčen, kakor je topot opozicije v napadih na vladu zbog izv. »Obznanec«. Ob tej priliki bi lahko radićevci vzdihnili: Bog nas obvaruj prijate ljevi, sovražnikov se bomo varovali sami. — O shodu v Varaždinu je dejal minister Pribičević: Zborovanje je bilo resnično veličastno. Nimanji besede, s katero bi zadostil opisal grandijoznost te manifestacije v srcu Hrv. Zagorja, pri kateri so sodelovali sami Hrvati. Povem vam: Zagorje bo nepremagljiva trdnjava naše politike narodnega in državnega jedinstva!

— Ameriški Jugoslovani za politiko narodnega in državnega jedinstva. Znano je, da so Jugoslovanski urednik finančirali večinoma ameriški Jugoslovani, osobito nekateri naši bogataši iz Južne Amerike. Od te podpore je živel tudi dr. Ante Trumbić, sedanjši advokat habsburškega himnopojevca in notornega proti-državnega hujščaka Radića. Naši izobraženci v Južni Ameriki so tudi po osvobojenju in ujedinjenju pokazali z besedo in dejanji, da so iskreni patrioti nove države. Njih želja je, da bi bila na-

ša kraljevina močna, ugledna in napredna. Niso se strinjali z vsem, kar se je dogajalo pri nas v taboru pristopov našega in državnega jedinstva, obsojali so razne napake in slabosti. Kot čisti patrioti brez vseh osebnih ali strankarskih interesov pa so dobro vedeli, da je treba državno idejo ločiti od ljudi in da zaradi posameznih napak in slabosti ne smemo rušiti temeljev, na katerih sioni moč in napredek nove države. V tem smislu so podpirali do neke mere tudi takozvane srednjelinjiste, ker so mislili, da jih vodi čista ljubezen do domovine. Znane so v tem oziru izjave milijonarja Petrinovića, ki se je nedavno mudil v Zagrebu in v Beogradu. Otkar pa so pristaši takozvane srednjelinjiste predstavili v Radićev tabor in odtam žolčljivo napadajo vse, kar je v zvezi z idejo državnega in narodnega jedinstva, so ugledni predstavitelji ameriških Jugoslovov, ki se zbirajo okoli Jugoslov. narodne obrane, zavzeli odločno stališče proti državnemu defetizmu in zlasti proti dr. Trumbiću, ki danes brani izraze državne nasprotnike in pomaga rušiti državo, ki je bila zgrajena v težkih in krvavih dueh. V proglašu, ki ga je poslala v domovino Jugoslov. narodna obrana v Južni Ameriki, citamo med drugim: »Proti Radićevi politiki se ugotavlja, da si s suženjskim duhom prežete življi, proti katerih volji se je vršilo veliko delo osvobojenja, žal vedno boli pridobivajo vpliv ter skupno z drugimi

razvratnimi sčlami doma in v tujini pravljajo rušenje države, katera je zgrajena na mislih najboljših mož in kosteh milijonov junakov našega naroda.« V nadaljnem se izjavljajo proti sreči ljudi, obsojajo tako ostro dr. Trumbića, ki se je izneveril ideji državne in narodnega jedinstva in postal učitelj države. Dalje poziva Jugoslov. narodna obrana v Južni Ameriki vse patriote na delo za nacionalni blok ter izreka zvestobo in udanost kralju Aleksandru. — Tako sodijo o naših političnih razmerah značajni možje, ki daleč od domovine in njenih strankarskih razprtij ljubijo svoj narod in njegovo svobodno državo.

— Dombalu bo prepovedan prihod v našo državo. Minister notranjih zadev Maksimović je izjavil, da ima vladu prisne dokaze, da je bil Radić dobro posluhen o pravem značaju kmečke internacionale. Najboljši dokaz je Dombalovo pismo, ki je bilo včeraj objavljeno. O prihodu Dombala kot priče v Radićevem procesu je izjavil minister Maksimović, da mož ne bo smel čez mejo. Pravzaprav ga vodi semkaj prozoren namej. Hotel bā zainteresirati zase tisk in napraviti iz Jugoslavije tribuno, raz katero bi govoril vsemu svetu. Tega veselja pa mu mi ne bomo privoščili.

— Prekrasni zavezniki. Radićevci so izdali navodila glede volilne taktike. Zanimivo je, da tu odločno prepovedujejo svojim pristašem, voliti Davidovičeve liste, ki so »srbske in hrvatskim inter-

som sovražne« ter v Sloveniji popovske, t.j. Koroščeve liste. Vzorno zaveznštvo, prav kakor naročeno za tem večji uspeh Narodnega bloka! Klerikalcem res od sreča častitamo! Njihovi listi mukoma umivajo Radića in delajo zanj ogromen hrup, vse to pa v goljufivi nadeji, da bodo radičevske kroglice v Sloveniji frčale v klerikalno škrinjico. Zaman! — Radičevska vodstvo daje strogo ukaz: Popovcem nobenega glasni! Tačnih zaveznikov je res treba iskatki s povečalom po vsej zemeljski krogli. No, pa bilo srečno, tudi če ni tečno!

— Čevljariji, pozor! Osrednje poveljništvo drž. varnostne straže za Slovenijo razpisuje dohavo čevljev za zbor varnostne straže. Ponudbe je staviti do 27. januarja 1925. Natančnejše glej »Uradni list« za Ljubljansko in mariborsko oblast glave št. 4 od 17. jan. 1925.

— Pomanjkanje soli v Sloveniji. V Sloveniji se kaže že izza jeseni l. 1924. občutno pomanjkanje soli. Na intervencijo Trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani je monopolna uprava naročila skladiti v Senju, da takoj pošlje skladnišči soli v Ljubljani potrebitno množino soli. V celem je aviziranih 20 vagonov, od katerih dospe prva pošiljka (8 vagonov) že 20. tm. v Ljubljano.

— Avstrijsko-švicarska trgovinska pogajanja. V Brnu, so se 15. tm. pričela trgovinska pogajanja med Avstrijo in Švic. Predvsem gre za opustitev najvažnejših izvoznih in izvoznih omejitev.

— Statistika intelligence. Asistent psihologije na univerzi v Princetonu doktor Charles Brigham je izročil Narodni akademiji znanosti v Newyorku celo studio o prirojeni inteligenci raznih narodov. Svoje poskuse je izvršil v 116.000 primerih. Preiskal je duševno stanje 31.000 belopoltih ameriških domaćinov, 12.000 belcev iz neameriških držav in 23.000 črncev. Izvedek njegovega dela je sledeča tabela, ki naj kaže, koliko prirojene inteligence imajo razni narodi. Prvi so Anglezi, nato pa sledi po vrsti: 2. Škoti, 3. Holanđci, 4. Nemci, 5. Amerikanci, 6. Franci, 7. Kanadi, 8. Švedi, 9. Norvežani, 10. Belgijci, 11. Irči, 12. Avstrijci, 13. Turki, 14. Grki, 15. Rusi, 16. Italijani, 17. Poljaki in 18. zamorci.

Ljudska knjižnica

Narodni dom, I. nadstr.

posluje ob nedeljah od 1/2 10.—1/2 11. ure
in ob četrtkih od 18.—1/2 20. ure
mladih, oddelek ob sobotah od 18.—19. ure

Junaki našega časa.

(K znanemu umoru klobasičarja Koudelke v Budimpešti).

Ali je Koudelka bedel, ko ste ga umorili? je vprašal policijski uradnik priljubno oblo in lepo blodinko, ki je stal pred njim. Gospa Marija Ledererjeva, rojena Schwarzova, je odvrnila s slabotnim glasom:

»Ne. Najprej sva ga uspavala. Moj mož je nekaj časa ugibal, kaj bi počel, ker ni imel nobenega uspavalnega sredstva. »Zanesi se name, sem mu rekla, boš videl, da bo kmalu zadremal. Mož je odšel v kuhinjo, jaz pa sem v ponočni halji sedla k Koudelki tiki divana, ga jela božati po obrazu in se mu laskati. To je trajalo tako dolgo, da je zaspal. Oprezno sem vstačila in poklicala svojega moža, ki je nato Koudelko uti, medtem ko sem se jaz mudila v kuhinji. Ko sem začula streš, sem urno pohitela v sobo. Vprašate me, ali sem lahko mirno pogledala mrlja, ki sem se mu nekaj minut poprej laskala? Da, lahko sem ga pogledala docela mirno, četudi sem verna katoličanka. Šanta pa se čudim kako neki sem mora omeguti pri razkušanju trupla. Bila je to neka vrsta blaznosti. Prej ali slej bom storila samem. Več vam ne morem reči.«

To je karakteristika dvaintridesetletne žene naših dñi, kakor jo je podala sama. Doma je — skoraj bi temu ne verjeli — iz Štajerske. Iz Rottenmannia v Selzthalu baje poteka. Živila je na Dunaju, spoznala je zgodaj ogenj razvratu, v 14. letu je povila otroka. Pot iz Štajerske v Budimpešto jo je vodila preko Bratislavu, kjer je poznejša nadporočnikova gospa bila blagajnčarka v raznih dnevnih in nočnih kavarnah. Dnevne in nočne kavarni! V prejšnjih časih se ni niti kdar zgodilo, da bi si kraljevi ogrski orožniški oficir iskal zakonsko ženo v nočnih kavarnah. Večinoma ne delajo tega niti dandamašnji. Videti je, da se Madžarska vendarle ni mogla popolnoma zavarovati pred duhom demokracije. Vsekakor je moralno nekaj tega duha

prodreti celo v same madžarsko armado, sicer bi se nadporočnik Lederer ne mogel brez kavcije poročiti z žensko, ki ni njega vrednega stanu. Ali — to je bržčas edina koncesija, ki so jo dali Madžari demokraciji. O njej prospehu se je lahko uveril klobasičar Koudelka v svoji poslednji noči.

Po hannoveranskem Haarmannu, po minsterberskem človekožerju Denku sta nadporočnik Lederer in njegova žena junaka časopisnih senzacij, ki marsikom ne dado mirno spati, o katerih se govorji v kavarnah in razpravlja v družbi učenih zdravnikov za duševne bolezni.

Oglejmo si to zanimivo žensko, ki se nam zdi podobna mački, katera najprej prijetno prede in te zvabi, da jo vzameš v naročje; ko pa je pri tebi, ti zasadsi kremlje v meso, Gospa Ledererjeva je ena izmed onih, ki so bogato obdarjene z domisljajnostjo, o katerih veš, da sila rade lažejo in v vsem pretiravajo. V letih, ko je plavala v bogastvu, o katerem ni nikje vedel, odkod ga je bila vuela, je rada razlagala cele sterije o veliki dedčini, ki se ji obeta z Dunajem. Tam je bojda njena teta. Pa še eno dedčino pričakuje in zanje pravkar teče tožba. Če se zaključi v njeno korist, bo dobila razkošno grajščino v Italiji z dragocenim starinskim pohištvtom..... Ponudili so ji baje že 50.000 dolarjev, ali... »Veste, gospa ravnateljeva, kako bi se pač mogla odločiti za tako sramoto, da bi bila prodela starodavni grad našega rodu.....« In tako naprej. Gospa ravnateljevi so se, kajpa, široko odpreli. Ah, grad v Italiji....

Gospa nadporočnikova se je bahala, da je članica prosluge madžarskega sportnega kluba MAC. Tam igra — kajpa — z najodličnejšimi damami tenisa. Imenovala je tudi imena. Gospa sedede so kar zjajale... Toda v jeseni ji je začela presti trda, to se pravi: umaknila se je v ozadje. Denarja, ki sta ga začeli imela izza prejšnjih let, ni bilo nihil so romantični časi, ko je klobasičarjevi ljubezni je domajala klati

mogel terorist in zapadnoogrski vstaš Lederer zaslužiti težek denar na račun patriotizma in narodnega navdušenja. Od gaže v znesku dva in pol milijona magyar-korona, ki jo dobiva poročnik v tej kraljevini brez kralja, se ni dalotako živeti, da bi gospa sosedje zjajale od samega respekta pred »italijansko grofico«. Gospa nadporočnikova je moralna poseči po delu. Jela je vezti. Navidez le zbog kratkočasja. Njene vezenine so bile zelo lepe, fine, okusne. Včasih je dobila zmanj nekaj kron, da ni bilo treba neprestano zahajati v zastavljalcu.

Tik pred božičem pa je gospa Ledererjeva zopet oživelja. Imela je dovolj denarja in si je kupovala v bližnji delikatesni trgovini najslastnejših jestvin. Koketirala je s prodajalem delikates in mu pripravovala, da je v veliki začuščinski pravdi nastopil zanje ugoden prečrat. Nagovarjala je obrtnika, da naj bi skupaj z njim kupil večjo grajščino. Pri tem mu je demonično zrla v oči in ga zapeljevala s pogledi. Sama mu je ponudila, da naj pride k nji v stanovanje, da se domenita o tej reči.

»Sedaj bi ležal brez glave, razčetven na kdo kdo vzdolj kosov,« pripoveduje obrtnik radovednim gostom, ki jih zlorči v ulici Tölgýfa zvabljiva v to trgovino. Njegova žena pa meri radovedno z zaničljivimi pogledi...

Medtem pa leži mojster Koudelka v ledenci peštanske mrtvašnice, razrezan na dva in dvajset kosov. Glave se niso našli, ostali deli telesa pa so kolikor toliko že vsi zbrani. Vseučiliščni profesor Minich meni, da je oseba, ki je razreza truplo klobasičarja, morala imeti že dokaj vaje v raztelesanju organizmov. Grozna usoda. Nehote se spomnite strašnega prizora iz Zolajevskega »Poloma«, kjer franktirerji zvežejo in zakoljejo nemškega špionja na enak način kot so doma klali svinje. Pred njim pa ihti njegovo dekle... V tem primeru, ki je bližji duhu naših vojnih in povojuh dñi, pa je drugače. Ona, ki se je udajala klobasičarjevi ljubezni je domajala klati

in še kako klati!... Profesor Minich pravi: »Zločinca sta ravnala neverjetno surovo. Najprej sta oglila kožo, potem pa sta razsekala truplo kraj hrbitnice in iztrgala rebra. Vrat je bil odrezan pri grlu. Nekatere dele telesa sta značajila. Sploh je bilo njuno ravnanje z mrličem živalsko.«

Oseba nadporočnika Ledererja je za javnost veliko bolj temna. Na Madžarskem je vojaštvo kasta zase, ki tvori državo v državi. Ima seveda lastna sodišča. Gospodje avditorji se kaj malo zmenijo za takojimenovano javnost ali javno izdovednost. Izdali so suhoparno vojaško izjavo, da je Lederer priznal svojo krivdo, pa basta. Sicer je o Ledererju znano, da je bil nenavadno surov, nasilen, neprijazen mož, ki je rad visoko vibal nos nad civilno »bagazo«. Bil je tipičen častnik neve madžarske narodne armade in je le čudo, zakaj so neki baš njega reaktivirali, dočim je moralno tisoč daleč sposobnejših častnikov vstopiti v pokoj. Tembolj, ker je Lederer doma iz Bratislave, kjer je njegov oče krojač v nemškem delu mesta in govori le prav slabo madžarski. Ali v Ledererjevem stanovanju, nad divanom, kjer je klobasičar Koudelka pod laskanjem »vrnje žene« zraspal svoj zadnji sen, visi velika slika državnega upravnika Horthyja. — Ej, režimu je bilo treba brambovec in tolikan povpraševal po značaju, po glavljiv reč je bila pasja zvestota. In to je Lederer imel, saj je svoje dni zvezdal v Szeged, da je vstopil v prve čete admirala Horthyja, ki so imele vreči Madžarski z obraza rdečo masko in jo nadomestiti z belo, nadaljujoči teror pod novo firmo. Potem pa se je začela tista »vitezka, domoljubna doba«, v kateri je lahko bil tudi Lederer »narodni junak«. No, naposled je ta borec za »čisto madžarsko raso« pokazal junaštvo nad bohatim a sladostrastnim in omembenim klobasičarjem... Da, junaki našega časa!

(Prosto po »Lidové Noviny«)

Požar v Gornji Bistrici.

Maribor, 21. jan.

Včeraj smo na kratko poročali, da je v noči od nedelje na pondeljek izbruhnil v Kobjevi pilarni v Bistrici nad Mariborom velik požar. Gorelo je ves včerajšnji dan in šele proti večerni se je posrečilo požar popolnoma zadušiti.

Podjetje je razsežno in je imelo velike zaloge lesa. Umljivo je, da je bilo gašenje tako težko, tembolj, ker je nedostajalo vode. Pilarna leži namreč bližu Pohorja. Bližnji potok je oddaljen skoraj 1 km. Na gorišču so nemorno delali gasile iz Maribora, Bistrice, Pečke, Limbuša, Studencev in Kamnice. Nazadnje je morala priti iz Maribora četa vojakov, ki je pomagala gasilcem in so s skupnim naporem končno vendar obvladal razvidljiv ogenj.

Pilarna, ki je last g. Drago Kobija oziroma »Lesne industrije«, je zgorela popolnoma. Škoda še ni precenjena, vendar pa je verjetno, da je višja nego zavarovalnina, ki iznaša 3 milijone dinarjev. Deslej še ni dognano, kako neki je nastal ta velik požar, ki je ogrožal tudi okolico pilarne. Širijo se razne govorice, kot običajno ob takih nesrečah.

Volilno gibanje.

VOLILNI SHOD NARODNEGA ELOKA V MARIBORU

bo v petek 23. tm. ob 8. uri zvečer v Narodnem domu.

KANDIDAT JAKOB ZEMLJČ

je imel v nedeljo 18. tm. dva lepo uspela shoda: k Križevcih na Murskem polju in v Staricestu. Na prvem se je zbral nad 150 ljudi, med njimi velik del pristašev SLS, ki so po par uvodnih mesecev mirno poslušali naše govornike ggg. Zemljča, Cmerekaria in dr. Farkaša. — Na Staricestu se je zbral nad 70 odličnih volilcev.

Dopisi.

Pri Sv. Barbari v Sl. gor. imajo zelo domišljavega dopisuna za »Slov. gosp. in Straže«, ki piše, da tam žiji g. nadučitelj naznanja posestnike davčni okr. oblasti za osebno dohodnino. Poročamo s tem, da učiteljstvo nima nobenega opravka z osebno dohodnino, to je edino postavno delo izvoljene okrajne komisije ggg.: Vodlaka, Recerja, Šapice in Fr. Krajncem, mesarija in gostilničarja v St. Juriju v Slov. goricah, ne pa barbarskega nadučitelja, ki se prav nič ne briga kaj kateri premore. Dotičnemu dopisu na lažniku se priporoča, da se poprej prepriča, da ne bude laži trolbil in omolovaževel svoj list. Zaradi volilnih shodov naj se pa tudi poprej prepriča o resničnosti, potem gotovo ne bo lagal o Sl. g., kajti vse, kar je načekal, je podlaž in vse njemu podobno. Pove se mu, da g. nadučitelj niti vedel ni za demokratski shod 6. tm., torej tudi ni mogel mu prisostvovati. Toliko v vedenost v dostojni obliki.

Mozirje. Podpisano šolsko vodstvo se najprisrenejše zahvaljuje gospodu Antnu Miklavcu, sodavičarju v Mozirju, g. Josipu Kostanjevu, trgovcu v Mozirju in gospodu Francu Leskovšku, trgovcu v Mozirju, za blagodušni dar v znesku 1.100 din. katerega so imenovani gospodje blagovolili nakloniti revnim šolskim otrokom tukajšnje osnovne šole ob priliki neke kazenske poravnave contra Rudolf Pevec v Mozirju. — Šolsko vodstvo v Mozirju.

Kuzdobljanje v Prekmurju. Tuk ob avstrijski meji je bila redka slavnost. Solška deca je priredila v proslavo rojst. dne Njeg. Vel. kralja Aleksandra I. dne 21. decembra 1924 in 11. jan. ponovno slavnost z igro »Šivilja Klara«. Po patriotskem govoru v dialektru je očarala živa slika »Bože pravde« vse občinstvo, za njo pa naše narodne pesmi, ki jih prekmursko ljudstvo sprejema z vsem srcem. In s palčki in viliami ob godbi, koga bi ne navdušila ob izvrstnem nastopu svoje dece. Pa vendar ni bila prva predstava dobro obiskana! Izrazili so pa željo, da jo ponovimo! Tokrat pa ni bilo več mesta v »dvorani«, tak obisk je bil domačinov ko tujcev, inteligentov ko kmetov. Prekmurci so odhajali: »Primo kako jeste biló!« (Hudo lepo) »Ešče ednog bi posluhno!« »Egri so tako nej učinoli!« Dobiček je za knjige, ki jih doma vse prek čita in se ne branijo, če dado krono ali »rajinške« za njo! J. T.

Sv. Jurij na Pesnici. Učencem tuk. obmejne šole so njih součenci s sopomočjo šoli odrasle mladine in pod vodstvom učitljstva uprizorili na šol. odru igro »Gospod in sv. Peter«. Po petju in sviranju na goslih so bili obdarovani vsi

Proračunska seja mariborskega občinskega sveta.

Proračun sprejet. — Občinski delgov. — Občina in Narodno gledališče ki se ne bodo povišali. — Občina in vojaški erar.

Maribor, 20. januarja.

Današnja seja je imela važen pomem, ker je bil na dnevnem redu proračun za leto 1925. Proračun je deloma sestavil prejšnji občinski svet. Izkazuje 8.104.941 Din. stroškov in 7.915.818.50 dohodkov, torej 189.122.50 Din. primanjkljaja. Finančni odsek je nekatere postavke izpremenil, s čemer se je primanjkljaj zvišal na 235.724 Din., ki je pa krit s prebitkom minulega poslovnega leta.

Poročilo proračunskega poročevalca.

V imenu finančnega odseka je poročal proračunski referent dr. Jerovšek, ki je predvsem povdarił stališče, da naj občina ne nalaga prebivalstvu novih davčnih bremen. Treba je gospodariti s tem, kar je že na razpolago.

Vsled tega je finančni odsek opustil marsikako investicijo, samo da je spravil prejemke v sklad z izdatki. Nato je referent očrtal senčne strani mestnega gospodarstva. Mestna podjetja so skoraj vsa pasivna. Zato je že čas, da občina zavrne dosedanje načela, po katerem se je moral izguba teh podjetij kriti z občinskim denarjem. Postavimo jih raji na trdn podlagu, napravimo iz njih dobičkanosna podjetja. — Dalje je referent opozoril na težkoče z nestnimi delavci. Preveč jih je. Samo delavci stavbenega urada stanejo 1.940.000 din. na leto. Delavci so dobro plačani, ali so pa zato tudi dobri delavci, to je drugo vprašanje. Občina ne sme biti pribedljive občine onemoglih delavcev. — V proračunu so bile črtane nekatere postavke, pri katerih je treba upoštevati izboljšanje naše valute. Plače občinskih nameščencev ostanejo na dosedanji višini. — Stroški za šole so bili za 10% znižani, vendar pa so v primeri z lanskim sveto za 28% višji. Proračun je sploh v celoti in v podrobnostih prilagojen obstoječim razmeram. Referent tedaj predlaga v imenu finančnega odseka, da ga občinski svet sprejme.

Spoštna debata.

Prvi je povzel besedo socialističem. Bahun in jeli proračun kritizirati. — Predvsem mu očita, da je kopija prejšnjega in da ni v njem nič novega. Nobenih investicij. Zavrača referentova izvajanja o delavcih in pravi, da bi občina moral v prvi vrsti skrbeti za brezposelne. Več sto delavcev, ki nimajo dela, bi lahko zaposlila. Sploh je po njegovem mnenju socialna stran proračuna tako pičla. Prispevke za sirotinico, za šolsko in ubožno knihinjo ter za ubogo šolsko deco bi bilo treba povišati. V istem smislu sta govorila še socialistična Ošlak in prof. Favai. V imenu Nemčev se je oglasil v nemčini obč. ev. Pfrimer, ki je odobril stališče odseka in priporočal kar največ štedljivosti. Predlagal je, da naj se nastavi poseben kontrolni organ, ki bo nadzoroval mestna podjetja.

Ker se ni nihče javil k besedi, je bila spoštna debata zaključena.

revni dečki s platnom za perilo, deklice pa s tiskom za obliko. Ostali so prejeli zvezke in druge šol. potrebščine. V imenu malčkov se vsem darovalcem, zlasti podružnicu CMD v Mariboru za darovalnih 1500 Din., veletrgovini Vilko Weixl za lepo število zvezkov in trgovini Karol Janič za znižanje cen plavnu in tisku iskreno zahvaljuje šol. upraviteljstvo.

Mariborske vesti.

Maribor 21. januarja 1925

z Gospodarsko in politično društvo za I. in IV. okraju Danes, v sredo, 21. jan. ob 20. uri v tajništvu, Cankarjeva ulica 1 važna odprtovna seja. Polnoštevilna udeležba obvezna!

m Ljudska univerza. V četrtek nadleževanja predavanja o kmetskih uporih. Predava g. prof. Teply. Začetek ob 19.45 v malo kazinski dvorani.

m Pevski zbor Glasbene Matice začne z rednimi vajami za nov koncert v četrtek zvečer ob 18. uri (6.) Pevec, ki želijo k zboru novo pristopiti in ki imajo voljo do resnega dela in smisel za disciplino, naj se priglase tekmo tega tedna pri koncertnemu vodji g. ravn. Franu Topicu, Götzova dvorana III. nadstropje. Redne obvezne vaje so ob torkih od 20. do 22. in ob četrtekih od 18.-20. ure.

m Izpraznitve greznic. Prejeli smo: Mestni magistrat mariborski je že ponovno nazadnje z razglasom z dne 21.

Pedrobna debata.

Nato je občinski svet prešel k posameznim proračunskim postavkom. Kredivi za vzdrževanje vojašnic so bili močno znižani, ker vojaški erar ne mora plačevati najemnike. Dinarski davek bo prihodnje leto pavšaliran, s čemer se prihranijo visoki stroški za nabiralce. Gostilničarji bodo plačevali od vsakega litra 0.20 din., kavarnarjem pa se bo dolöil pavšal na podlagi vso, ki je bila v zadnjih dveh letih pri njih nabранa. Občinski prejemki pa bodo vsled tega narasli za 200.000 din.

Dolgov mestne občine so znašili 31. decembra 1924 skupaj 8.857.822.48 din. Od prevrata sem so se dolgov kljub številnim investicijam povišali samo za din. 575.431.

Za nabavo učil revnim šolskim otrokom prispeva mestna občina 80.000 din. Prispevki je bil tedaj znižan, to pa vsled tega, ker so bili v zadnjih letih nabavljene številne knjige in drugi učni pripravki, ki ostanejo tudi dalje in uporabi. Prof. Favai je predlagal, naj bi se nastavili šolski zdravnik, ki bi dvakrat na leto preiskali vsakega otroka. Predlog je bil načeloma sprejet in izročen odseku.

Zvišana je bila tudi podpora Študijski knjižnici ter raznim kulturnim in humanim društvom.

Debata o Narodnem gledališču je bila obsežna in mestoma ostra. Dr. Mühlisen je predlagal, da naj bi se v svrhu izboljšanja finančnega položaja uvedle nemške predstave. Socialisti so se tudi zavzeli za ta predlog. Obč. sv. Ošlak je izjavil, da od vlade ni pričakovati podpore. Po njegovih sodbi je gledališče nazadovalo in meni, da nosijo nekaj krvide tudi razne spletke. Vsaka 2 meseca dobimo kako novitet, pa še te so bojda pod kritiko.

Obč. sv. Stabej se je pridružil tej kritiki. Izjavil je, da so predstave — izvzemši operne — silno slabe. Napadal je drama. — Neki drugi govornik je povedal, da so nekateri igralec izborni plačani, zato pa jih prav redko vidimo na odu, dočim morajo slabo plačani igrači nastopati skoraj vsak dan. Predlagal je, naj bi občina imela svojega zastopnika v gledališčem vodstvu in vpliv pri določevanju repertoarja.

Davki se ne povišajo.

Za kritje rednih izdatkov se sprojemojo v proračun vsi dosedanji občinski davki in sicer v dosedanji višini, izvzemši rentne doklade, ki se povišajo od 65 na 100%.

Nato je bilo na predlog finančnega odseka sklenjeno, da se nekaj zvišajo pristojbine v klavniči in v mestnem gledališču. Ker vojaški erar ne mora plačati pristojbin za odvoz fekalij, se odvoz fekalij iz greznic iz zdravstvenih ozirov prepovedano. Kljub temu se mnogoč dočljajo, da zajemajo vozovi zlasti iz okolice brez pnevmatičnih aparatov fekalije iz greznic v mestnem okolju. Mestni magistrat mariborski opozarja ponovno na prepoved zajemanja fekalij. Ob enem naznanju mestni magistrat, da ne smejo vozovi za fekalije brez pnevmatičnih priprav voziti iz dežele v mesto. Državni policijski kemisarijat v Mariboru bo vsakega hišnega posestnika in lastnika vozil, ki se proti gornji naredbi pregreši, naznanil in se bo proti kršilcu te naredbe v smislu § 19. cestnega prometnega in snažbenega reda za mesto Maribor z dne 15. marca 1882 z denarnimi oziroma zapornimi kaznimi kar najstrožje postopalo.

m Grajski kino začne v četrtek predvajati I. del velikanskega filma »Grbavec od Notre Dame« po glasovitem romanu Viktor Hugo-a. »Grbavec Notre Dame« je film, ki žanje po celem svetu velikanske uspehe. To ogromno filmsko delo, ki je potrebovalo mnogo let napornega dela in ogromne svete denarja, se odlikuje s tehnično precizo, krasnimi slikami, veliko režijo in izborno igro, kar najdemo le v malenkaterih filmih tako pravvrstno zdržano. Kakor se je pokazal dokaj samostojnega v igri, gdje Kovačičeva pa je ugajala kot svojeglava in raznežena Anetta. G. Zelezničnik je svojega grofa vendarle malo pretiral,

m Četniška sekija Orjune Maribor ima svoj sestanek v četrtek dne 22. tam v tajništvu v Narodnem domu. Udeležba obvezna!

Narodno gledališče.

REPERTOAR.

Sreda, 21. jan. Zaprt.

Cetrtek, 22. jan. »Trubadur« Ab. F (kupon), Gostovanje g. Marka Vuškovića, člana zagrebške opere.

Petek, 23. jan. Zaprt.

Sobota, 24. jan. »V vrtincu« Ab. C (kupon).

Zanimivo gostovanje v »Trebuderju«, v četrtek, 22. jan. Jutri v četrtek, 22. jan. gostuje v mariborskem gledališču odličen član zagrebške opere g. Marko Vušković. Gospoda Vuškovića pozna mariborska publike že iz njegovega prvega nastopa v operi »Zrinski«. Ta odličen umetnik, ki je že na zunaj sijajna ederska pojava, in ki poleg tega razpolaga s sijajno virtuozeno igro, bo kot »grč Lunaz« v »Trubadurju« nedvomno prvo vrstven. Gostovanje Vuškovića v »Trubadurju« bo samo enkrat, zato dajemo tudi vsem abonentom možnost do kuponov.

Prihodnja dramska premijera v soboto 24. tm. Vprizaritev izvirne slovenske drame A. Cerkvenika »V vrtincu«. V soboto, 24. tm. bo vprizarilo našo gledališče zanimivo izvirno slovensko novitetno nadarjenega pisatelja A. Cerkvenika »V vrtincu« v režiji in scenariju g. V Bratina. Delo je na globoki psihološki podlagi: dva človeka — mož in žena, oba živeča intenzivno notranje življenje... Dve bitji, diametralno si nasprotju, a v svojem ekstremu nasprotju konsekventna do skrajnosti. Delo, ki je razdeljeno na sedem slik bo nedvomno napravilo globok utis na poslušalce. — Zanimanjem tudi pričakujemo izvirno Bratinovo inšcenacijo, ki obeta biti »V vrtincu« ena prvo vrstnih. Pri premjeri bo navzoč tudi avtor.

Hudožestveni zavet v Mariboru. — Svetovnoslavna umetniška družba Hudožestvenikov, ki je gostovala lansko sezono v našem gledališču v četrtimi predstavami, in ki gostuje ta čas z velikim uspehom v Hamburgu, Berlinu in Pragi, namerava konec teča meseca oz. začetkom februarja zavet poseti mariborsko gledališče. Upravitev Hudožestvene družbe nam javlja, da potuje konec tega meseca oz. z režetkom prihodnjega na daljše gostovanje v Bulgarijo in bi bilo pripravljeno na poti skozi Maribor z ozirom na prisoten sprejeli in nepopisno navdušenje njihovega prvega gostovanja v Mariboru, pri nas prirediti tri predstave in sicer Gorkijevovo krasno drama »Na dnu« (prvo sezono vprizarjeno tudi pri nas), dalje velebavno Gogoljevo komedijo »Ženitev« (vprizarjeno pri nas lansko sezono) ter velezanimiv dramski roman genija Dostojevskega »Bratje Karamazov«. — Ker je gostovanje zvezano z velikimi troški, mora imeti gled. uprava že po prejave garancijo, če bo močno to gostovanje. Zato naj s vsak, ki reflekira na te predstave javi do leta 22. tm.

zlasti mestoma že mnogo pretvarjanje glasu se je zdele nekoliko preveč tasterko, dasi je bil sicer v igri dober. Gosp. Rasberger je posrečeno zadel gospoda Thilandierja, vloge gdž. Petkove in Savinove ter g. Tovornika so bile prav tako v skladu s celotnim nivojem igre. — Vsekakor je komad za širšo občinstvo kako zabaven in se čudimo, da je bila tretja predstava tako slabo obiskana.

x Nova Evropa. 2. številka znane zagrebške revije prinaša med drugim Laza Popovićev članek »Potreba velike ideje i njeno izvodjenje«, Petrovićev prispevki o invalidskem vprašanju v Jugoslaviji ter več političnih, gospodarskih in umetniških prispevkov. — 3. številka, ki je pravkar izšla, objavlja razmotrivanje I. Kolbeja: »Jugoslavija na poti reakecije«, Radoševićev članek o antiboljševski fronti in Krišnerjev o zakonu o zaščiti države. V političnem pregledu beremo prispevki sira Charlesa Omara o nalogah britanske vlade, v ekonomskem pregledu pa dr. Belinov pregled našega gospodarstva v l. 1924. Dalje poroč K. Shajnić o razstavi znanega umetnika P. Dobronića v Pragi. — »Nova Evropa« se naroča v Zagrebu, Preradovićev trg br. 9.

x Jubilej ruskega pisatelja Vasilija J. Nemiroviča Dančenka. Te dni so v Pragi slovesno slavili 80 letnico patrijarha ruskih pisateljev in novinarjev Vasilija Ivankoviča Nemiroviča Dančenka. Čehi in Rusi so se zbrali v obilnem številu v praškem obecnem domu in počastili sivolasega pisatelja z govorji, predavanji in petjem. Pozdravno pismo mu je poslal tudi minister dr. Beneš. Nemirovič Dančenko je znan ruski pisatelj, sile plodovit in mnogostranski vitez pesesa. Osobito se je odlikoval kot vojni poročevalci. Izhaja iz velike generacije šestdesetih let (Turgenev, Dostoevskij, Tolstoj). Dasi se ne more meriti z velikimi te dobe, ki so bili takrat na zemlji, je vendar prodrl s svojimi spisi širokem Rusije in tudi v tujino ter si zagotovil častno mesto v ruski literaturi. Bil je vedno in je še danes odločen pristaš slovenske ideje.

x Iz poljskega kulturnega življenja. Pravkar je izšla statistika o stanju poljskih šol in številu obiskovanje mladine. Dognano je, da bi moralo obiskovati šole 5,430,000 otrok, v resnici pa jih obiskuje samo 3,395,370. V srednjih šolah je opaziti, da so nižji razredi prenapoljeni, višji pa napol prazni. To pa vsled tega, ker večina dijakov ne dozori za višje razrede in morajo preje izstopiti. Jako slaba postavka v šolski bilanci je tudi visok odstotek nekvalificiranih učiteljev. — Poljski novinarji so sklenili, da se bodo odločno borili zoper pornografično literaturo in so že izključili iz svojega sindikata nekaj članov, ki so se kompromitirali z izdajanjem takih tiskovin. — Najstarejši poljski list »Gazeta Warszawska« je prinesel te dni previde pesmi Vodnika, Jenka in Gregorčiča.

x Schönherr, Zemlja. Življenska komedija v treh dejanjih. Poslovenil M. Skrbinšek. Oder, zbirka gledaliških iger 8. zv. V Ljubljani 1925. Založila Tiskovna zadruga. Schönherrjeva drama Zemlja je zajeta iz pristnega kmečkega življenja. Godi se visoko v gorah v obližju lednikov na posestvu 72 let starega Kremena, ki noče izročiti svojega posestva 46 letnemu sinu Janezu, ki bi se rad oženil z očetovo dekle Rezo ter postal samostojen. Upanje se mu vzbudi, ko udari očeta konj, da začne hirati. Vedno ga je manj, vsak dan je slabši, tako da je na zadnje sam prepričan, da ga hoče imeti zemlja. Zato si da napraviti rakes, ki stoji odslej poleg njegove postelje, v kateri preleži vso zimo. Janez se pripravlja medjem, vedno pričakuje očetovo smrt na ženitovanje. Pridno teže zibelko za otroka, ki se mu imata narediti. Ko pa zapihajo prve pomladanske sape, tedaj prešine življenska sila tudi starega Kremena, da se mu obrne na bolje, razbije rakes in prekriža sinove račune. Reza mora od hiše in se omoži z Ledenim gruntarjem, Janez pa ostane že nadalje očetov hlapce. Pisatelj je hotel v Zemlji pokazati kmetiškega človeka v njegovi veliki ljubezni do zemlje in v hrepenuju po lastnem kosu zemlje. Ljubezen do lastne zemlje pride do najkrepkega izraza v starem Kremenu, hrepenuje po njej pa v Rezi in Katri. Janez po svoji naravi ni kmet, ker tega hrepenuja ne pozna. Njemu gre le zato, da postane samostojen in da si ustanovi lastno družino. »Zemlja« je drama polna něinkovitih scen. Našim diletantskim odrom bo izredno dobro došla in zato naj so takoj naroči pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani.

Sokolstvo.

o Sokolska telovadba. Za člane se vrši obvezna telovadba v pondeljkih, sredah in petkih, za vrsto starejših članov v pondeljkih v realki, za člane dijake na iste dneve kot za prve v gimn. telovadnic. Začetek za vse ob 20. uri. Za članice se vrši odslej tudi 3krat tedensko obvezna telovadba na iste dneve kot za člane v gimnaz. telovadnic od 18.30 do 20. ure. Telovadnice im garderobo so zakurjene. Bratje in sestre, prihajajte vsi redno in točno k telovadbi! Tekme in nastopi se bližajo, bodimo nanje temeljito pripravljeni! Vršite sok. dolžnost in pokoravajte se disciplini Zdravo! Prednjaški zbor.

o Sokolsko društvo v Mariboru ima svoj volilni sestanek za izbiro in predložitev kandidatov občnemu zbornu v četrtek ob 20. (8.) uri v zgornjih prostorih Grajske kleti Vhod spredaj. Članstvo se pozivlja, da se udeleži tega važnega sestanka v čim večjem številu. Te dni začne razpošiljati društvo svojim članom »Izvestja« o svojem delovanju v minulem letu, da članstvo lahko že pred občnim zborom razmišlja o njih odobritvi in da pripravi tudi eventuelne predloge, ki jih lahko vsakdo staví na občenem zboru. Oni bratje in sestre, ki teh »Izvestij« ne bi prejeli radi nepopolnih naslovov, naj se javijo v soboto od 18.—19. ure v društveni pisarni. Odbor.

o Plesne vaje II. oddelka se ne vršijo v petek, ampak v nedeljo 25. tm. ob običajni uri.

Sport.

: ISSK Maribor. V slučaju lepega vremena se vrši v nedeljo dne 25. tm. popoldne s pričetkom točno ob 2. uri trening dveh klubovih moštev. — Dotični igralci bodo pozvani potom tega časnika v petek. Da se vsi pozvani treninga sigurno vdeleže, ima skrbeti g. Justus Heršek. Obenem se igralce opetovano opozarja na red in disciplino.

Iz življenja in sveta.

Se nekaj o ljudožrebu Denkeju.

V stanovanju ljudožreba Denkeja v Münsterbergu se vedno brskajo razne komisije, ki razkrivajo nov dokazilni material. Na nekem skritem mestu so našli 15 raznovrstnih moških telovnikov, ki nosijo vsi sledove krvi nekdanjih lastnikov. Bili so čvrsto zvezani z ozkimi jermenji, katere je Denke izrezal iz človeške kože. Dalje so našli papirje, ki razdovedajo doslej še neznane umore. — Med njimi je več pogrešanih delavcev. Z gotovostjo se da sklepati, da je Denke umoril in snedel 15 ljudi, ni pa izključeno, da je število znatno večje, kajti papirji so v velikem neredu, mestoma iztrganji, tako da je težko ali nemogoče doznati, kdo je še pustil svojo kožo in mast v kašči münsterberškega močanega Denkeja. Zanimivo je, da so med temi morilskimi dokumenti ležale razne verske knjige, med njimi velika knjiga: »Mit Gott voran«. Nemoralnih knjig niso našli, ker jih Denke sploh čital ni. Dognano je tudi, da si je Denke delal celo trake za čevlje iz človeške kože. Ta grozpolni zločinec — ljudožerec našega časa — je najbrže računal, da je človeška koža veliko cenejša kot kravja. V njegovih kuhinji so našli zadnji lonec mesa, ki si ga je bil prapravil za kosišo, a so ga pred kosišom radi sumna nekega umora odgnali v zapor. Natančna preiskava je dokazala, da je bilo v loneu človeško meso, kar pomeni, da si je ta mož, ki je sicer čital knjigo »Mit Gott voran« (cesar srednjeariški kanibali ne berejo, zato so veliko poštenejši!), petek in svetek omrtil z mesom svojega bližnjega, ki bi ga bil moral ljubiti.

Ljubezen v Indiji ali princ in trgovec.

V Moham — tam daleč v Indiji, mogočni deželi slonov, svetega Gangesa, Buddhistih templjev, Mahatme Ghandija in Rabindrantha Thakurja — mnogo govore o ljubavni zgodbi nekega princa. Pravzaprav ni na tej dogodivščini nič izvanrednega; k večjemu to, da v Indiji ljubljeno nekoliko bolj romantično kot pri nas, sicer pa Amor tudi tam kaj rad namaka svoje puščice v zlato. Zdi se, da si je ljubljene več človeški rod enak. Čeprav tedaj, kaj se je pripetilo princu, čigar ime so nam angleški poročevalci iz kurtoazije zamolčali. Prince je vladar enega milijona duš in ima okoli štiri milijone dolarjev letnih prejemkov razven ogromnega zasebnega premoženja. Vsekakor zanimiva partija! Pa se je zaljubil v egipčansko plesalko Muntaz, ki je živel pri njem in jo je dvakrat vzel s sabo na pot v Anglijo. Teda ljubezen se je imela boriti z dvorskimi spletkami in naposled je stara nevoščljivost prepodi-

la lahkonogu in zalo Egipčanko z dvora. Pobegnila je v Bombay. Tu se je seznamila z brhkim bombayskim trgovcem Abdurem Baulo, ki je imel takisto veliko pod palem ter ji je lahko ponudil ljubezen in azčito. Tako je pa Muntaz zamenjala princea s trgovcem in je videla, da je prav storila. Ali zaljubljeni princ ni miroval in je pripravil iz užaljenosti in jeze grdo maščevanje. Ko sta se plesalka in trgovec oandan vračala ponoc z neke veselice, jih je v zakotni ulici napadla zakrinkana tolpa. Trgovec je bil pri tej priči ubit, Muntaz pa je dobila težke rane, zlasti v obraz, ki ji je bil popolnoma in za vedno skažen. Streljanje v tej ulici je privabilo iz bližine angleške častnike, ki so priskočili na pomoč in ubili enega izmed napadalev, dočim so ostali izginili v temah indijskega velemešta. Pri ubitem tolovaju so našli veliko denarja in sodijo, da so bili ti možje najeti in plačani od maharadže v Mombami.

Xavier de Montepin:

Skrivnost rdeče hiše.

Roman iz francoskega življenja. 42

XXI. Nebo se oblači.

Tako je minevalo življenje občensk v hišici, ki smo jo pravkar opisali. Zopet so meseci za nami. Nič se ne čudi, da je gospa Chesnel nestrnpo čakala, kadar se bo pojavit na pragu hiše snubec, kakor si ga je že zdavnaj slikala v domišljiji. Zato pa je bila Margherita brez skribi in nobena temna misel ni kljuvala v njeni lepi glavi. Bila je že stara sedemnajst let. V svojih molitvah je izpovedala edino željo, da bi mati ostala kar najdalje živa in da ne bi nobena izprenembala kalila vedrega miru njenega življenja. Toda usoda je hotela, da deklične molitve niso bile uslušane. Nekega jutra je namreč mati občutila, da je zelo šibka. Bila je tudi jako bleda v obraz. Hčerka je to koj opazila in se močno prestrašila.

— Mati moja! — je vzkliknila. — Kaj je s teboj? Mar si zbolela?

— Nič mi ni, draga hčerka, — je odvrnila Marija, sama preverjena, da govor resnico. — Nocoj sem slabo spala in sem nemara vsled tega nekajko bleda in slabotna, vendar pa bo to hitro minulo in se ne smeš prav nič vznemirjati.

In deklici je res prešla trenutna bojanja.

Ali popoldan istega dne je mati padla v nezavest in bi se bila zgrndila na tla, če je ne bi Marija o pravem času prestregla in posadila v naslonjača.

Deklica je prvič v življenju videla na lastne oči popoldno telesno onemoglost, od katere postane človek podoben mrljču. V prvem hipu je že mislila, da je mati mrtva. Skoraj nagonsko se je spustila na kolena pred njo in ji ihle pojavljala onemoglo viseče roke.

K sreči je prav v tem trenutku vstopil v sobo grof de Ferney. Skušal je pomiriti ubogo dekle, potem pa je vzel majhno zrealec in ga pomolil. Mariji pred usta. Kmalu se je pojavila na njem lahna rosica. Potem je reklo deklici:

— Glej, draga deko, da je mati še živa. Mogoče je, da cele verjetno, da trenutna onemoglost niti ne bo imela slabih posledic.

Moderni Mignonklavir, kratek, damski knjuhovinski ples in svilena trikotableka na prodaj. Kejzarjeva ul. 28, prti. 173

Govedina po Din 17·50—19 pri Francu Klum, mesaru, Slovenskova trg 8, Maribor. 170

Par lishkih konj na prodaj. Meljska cesta 29. 156

Zamenjam stanovanje obstoječe iz 1 sobe in kuhinje. Ponudbe na pravo lista pod 1. II. 1925 najkasneje do 26. I. 1925. 177

Lepa soba, nasproti glavnemu kolodvoru z elektr. razsvetljavo se odda dvema ali enemu gospodu. Naslov v upravi. 164

Lokaj sposoben za zajutkovalnico ali büfet v prometni ulici Maribora se vzame takoj ali pozneje v najem. Cenj. ponudbe je poslati na upravo »Tabora« pod »Zajutkovalnica« 133

Lepa elegantna soba, z elektr. razsvetljavo in posebnim vhodom se odda samo boljšemu gospodu. Naslov v upravi. 171

Smoking obleka, elegantna, nova zelo po cenji na prodaj pri kroju Božnjak, Koroševa ulica 2, dvorišče. 176

Uženec se sprejme takoj v trgovino meseanega blaga. Izvede se v upravi lista. 178

Vendar pa se Margerita ni dal zlahka potolažiti, saj je bila tako prestrašena in zmedena, da je jedva čula grofove besede, ni pa razbrala njih pomena. V enomer je vihtela roke in tarnala:

— Mati je mrtva!

Tedaj jo je grof prijet za roke in ji odločno pogledal v oči, rekoč:

— Poglejte me in slušajte — to mora biti!

Dekle je odločeni nastop obvladal ja je res trenutno nehalo ihteti. Grof pa je nadaljeval:

— Pravim Vam, da je Vaša mati živa. Mar me ne razumete!

— Da, — je zamrmljala deklica polglasno.

— Potrebuje mnoge pomoči, zato vas moram pustiti samo, ker grem po zdravnik.

Ob teh besedah so se zopet vlike solze iz dekličnih oči, ki so trenutek prej nehale teči. Grof je nadaljeval s prejšnjim odločnim glasom:

— Življenje in smrt matere je v vaši roki!

Dekle ga je začudeno pogledalo.

— Da, — je reklo poveljnnik še krepite — to pa iz teh razlogov: Če se ne pomirite, vas v takem stanju ne morem pustiti samo, če pa se ne podyvizam po zdravniku, se utegne zgoditi, da umrje mati brez pomoči. Ali me sedaj razume?

— Da, da, — je zamrmljala deklica. — Razumem vas: moji materi je treba zdravniške pomoči. Pojdite brž po zdravnika —

— Ali ste mirl?

— Skušala bom biti mirla.

— Ne, ne skušajte samo, ampak bodite zares mirl!

Margerita je napela vse moči, da bi se obvladala. Solze ji niso več lire, mrtvaškoble oblije je izgubilo izraz zmede in odrevenelosti in stokanja ji ni več dvigalo prsi.

— Saj vidite, da sem mirla; Lahko me tedaj ostavite samo z materjo. Pohitite in ji privelite zdravnika!

Ko je ostala sama, jo je obvladal prejšnji obup in je nemočno ihtela: — Mrtva! Mrtva! Kaj bo, če je resnično mrtva?

Cez četr ure se je poveljnnik vrnil v družbi zdravnika.

Ko je Margerita začula korake, je neutgome posušila solze in skušala kolik